Thiên Đàng và Hỏa Ngục nói với nhau, Hỏa Ngục bảo: trong tôi toàn là những kẻ cường hào ác bá và những kẻ tự cao, ngạo mạn còn Thiên Đàng thì bảo: trong tôi chỉ toàn là những kẻ yếu thế và nghèo khổ

Ông Abu Sa'eed Al-Khudri thuật lại rằng Thiên Sứ của Allah nói: {Thiên Đàng và Hỏa Ngục nói với nhau, Hỏa Ngục bảo: trong tôi toàn là những kẻ cường hào ác bá và những kẻ tự cao, ngạo mạn còn Thiên Đàng thì bảo: trong tôi chỉ toàn là những kẻ yếu thế và nghèo khổ. Allah phán bảo với cả hai: Quả thật, Ngươi là Thiên Đàng, là đại diện cho lòng nhân từ và thương xót của TA nên TA dùng ngươi để thương xót bất kỳ ai TA muốn; còn ngươi là Hỏa Ngục, là sự trừng phạt của TA nên TA dùng Ngươi để trừng phạt bất kỳ ai TA muốn, và nhiệm vụ của TA là làm đầy hai ngươi}.

[Sahih (chính xác)] [Do Muslim ghi]

Ý nghĩa Hadith này: Rằng Thiên Đàng và Hỏa Ngục nói chuyện với nhau, đây là một trong những điều ở cõi vô hình bắt buộc chúng ta phải tin cho dù tâm trí của chúng ta không ý thức được sự việc đó đi chăng nữa. Thiên Đàng nói với Hỏa Ngục rằng trong nó toàn là những người cường hào ác bá tức là những người lạm dùng chức quyền và thế lực để hiếp đáp kẻ khác, và những người tự cao ngạo mạn tức những người luôn xem thường mọi người và luôn chối bỏ sự thật như Thiên Sứ của Allah đã mô tả về sự tự cao tự đại: {Đó là chối bỏ sự thật và khinh thường người khác.}. Bởi thế, những kẻ cường hào ác bá và những kẻ tự cao tự đại sẽ là những người thuộc cư dân nơi Hỏa Ngục (cầu xin Allah che chở tránh khỏi nó). Có thể nơi Hỏa Ngục cũng có những người hiền lành và tử tế với mọi người. Tuy nhiên, họ vào Hỏa Ngục là bởi vì họ lấy thế lực và quyền hành để chối bỏ điều chân lý và họ tự cao tự đại với chân lý. Như vậy, cho dù có tử tế và hiền hòa với thiên hạ nhưng lại chối bỏ điều chân lý thì vẫn được coi là sự cường hào ác bá và tự cao tự đại. Còn Hỏa Ngục bảo với Thiên Đàng rằng trong nó toàn là những người yếu hèn và nghèo khó tức mặc dù họ không có quyền uy và thế lực, cũng không có tài sản phú quý nhưng họ không tự cao tự đại với chân lý, họ chấp nhận điều chân lý. Thế là Allah phán bảo với cả hai, Ngài phán bảo Thiên Đàng: Quả thật, ngươi là Thiên Đàng, ngươi chính là lòng nhân từ của TA nên TA sẽ dùng ngươi để thương xót ai TA muốn tùy ý TA; và Ngài phán bảo với Hỏa Ngục: Quả thật, ngươi là Hỏa Ngục, là sự trừng phạt của TA nên TA dùng ngươi trừng phạt kẻ nào TA muốn tùy ý TA. Sau đó, Ngài phán với cả hai: {và nhiệm vụ của TA là làm đầy hai ngươi}. Tuy nhiên, lòng nhân từ và sự thương xót của Allah to lớn hơn sự giận dữ và phẫn nộ của Ngài. Bởi lẽ vào Ngày Phục Sinh, những cư dân nơi Hỏa Ngục bị ném vào Hỏa Ngục và Hỏa Ngục sẽ nói: {Còn nữa không?} tức hãy cho tôi thêm nữa, cho tôi thêm nữa. Thế là Allah lấy chân của Ngài và trong một lời dẫn khác thì Ngài lấy bàn chân của Ngài đè lên nó thì nó nói: thưa đủ rồi, đủ rồi. Đó là sự làm đầy Hỏa Ngục của Allah. Riêng Thiên Đàng thì bao la hơn, khoảng rộng của nó bằng các tầng trời và trái đất, tất cả các cư dân của nó đi vào trong nó nhưng vẫn còn các ân phúc thêm nữa. Thế là Allah đã tạo

thêm những nhóm người và thu nhận họ vào Thiên Đàng bằng lòng nhân từ và hồng phúc của Ngài. Đó là sự làm đầy Thiên Đàng của Allah.

http://sunnah.global/hadeeth/vi/show/3261